

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Til hr. Troels Ravn vil jeg nævne den pulje, der er afsat i de seneste satspuljeforhandlinger, og som vi, Venstre og Socialdemokraterne, har været enige om at afsætte, så også familier, hvor det kan være svært at få økonomien til at hænge sammen, har mulighed for at gå ind og få betalt kontingentet, således at barnet, den unge, kan deltage i idrætsfaciliteter, idrætsaktiviteter.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Jeg mener, at det er vigtigt, at vi politikere, der har vores færden her i Folketinget, også har et indblik i, hvordan tingene foregår i det virkelige liv, og hvordan kommunerne faktisk mangler muligheder for at støtte op om de her familier, som altså som sagt kan have et disponibelt beløb på 5.000 kr. om måneden.

Igen vil jeg gerne have hr. Hans Andersen til at forholde sig til en ganske almindelig situation: en familie, der bliver tildelt en bolig, som fire mennesker skal dele, og det er ofte en bolig med køkken, badeværelse, stue, soveværelse og så et børneværelse. Og familien kan bestå af både små og store børn samt teenagere, hvor drenge og piger bliver nødt til at dele værelse. Altså, der er meget ofte tale om familier med meget dårlige boligforhold.

Hvordan harmonerer det med hr. Hans Andersens opfattelse af at skabe lige muligheder for opvækst?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg vil gentage, at overskriften er fritidspas for at få børnene og de unge med i foreningsaktiviteter i lokalområdet. Det er jo én måde at få familien til at deltage aktivt i det lokalmiljø, den er en del af.

En anden ting er jo, at det helt grundlæggende handler om, også for de her familier på start-hjælp, at det skal kunne betale sig at få et arbejde og dermed også komme ud i lokalområdet, få engagement. Der mener jeg, at det er afgørende, at man kan fastholde, at det skal kunne betale sig at arbejde også for de familier, der kommer til Danmark og skal integreres.

Kl. 13.30

Der er det vigtigt, at vi ikke fastholder dem på passiv forsørgelse, men at der altså er et incitament til at gå fra passiv forsørgelse til et aktivt arbejdsliv med de fordele, det nu medfører.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg opfatter egentlig, at hr. Hans Andersen taler for, at der skal være lige muligheder for alle børn i det her samfund. Han siger flere gange, at det er målsætningen. Men er det så ikke bekymrende, at vi står i en situation, hvor professionelle folk, der arbejder med børn, det være sig pædagoger, socialrådgivere, pædagogmedhjælpere, lærere osv. skriger ude fra virkeligheden, at der ikke er tid til selv at være kreativ og finde på nye ideer og til noget så simpelt som at leve op til lovgivningen?

Her tænker jeg f.eks. på, at når børn bliver fjernet fra deres hjem i henhold til § 38 eller § 39, findes der ikke tid til ude i kommunerne at få etableret den handlingsplan for børnene, som man kræver der skal laves.

Det er ikke, fordi socialarbejderne er onde mennesker og ikke ønsker børnene det vel, men simpelt hen fordi regeringen har udsultet kommunerne så meget økonomisk, at de ikke har mulighed for at leve op til de opgaver, der er, og det går altså ud over børnene, oven i købet de børn, der er svagest i det her samfund, nemlig dem, der er blevet fjernet fra deres hjem. Bekymrer det ikke hr. Hans Andersen?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Det er jo netop derfor, at en bred kreds af partier har iværksat anbringelsesreformen. Først drøftede vi, hvad det var for nogle problemer, vi stødte på ude omkring i kommunerne. Det var bl.a., at kommunerne ikke sørgede for at gennemføre en § 38-undersøgelse. Det var en af tingene.

Vi blev enige om, at her var vi nødt til at gøre en ekstraordinær indsats, og derfor har vi vedtaget en anbringelsesreform, der tilfører væsentlig flere ressourcer til, at der bliver kvalitet i anbringelsesforløbet, at der bliver kvalitet i det sagsbehandlingsforløb, der er, og den dialog, sagsbehandlerne har med familien og barnet.

Det tror jeg i og for sig er vigtigt at understrege for at kunne sætte det spørgsmål lidt i relief.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Men virkeligheden er, må jeg sige til hr. Hans Andersen, at den anbringelsesreform, der er blevet vedtaget, jo ikke er en reform, der giver mindre arbejde. Det er heller ikke en reform, med hvilken der følger utrolig mange flere socialrådgivere til kommunerne.